duse Tallinnas laulupeo ja muude suurpidustuste puhul. Ette kanti H. Visnapuu massimäng „Maa vabaduse eest". Peategelasteks oli kutsutud näitlejaid kõigist pealinna teatreist, massideks kasutati kaitseliitlasi. Lavastas A. Särev. Lavastusel oli hiigla publikumenu, kuid näidendi tekst massietenduseks jättis soovida, nii et etendus ei pääsenud lavastaja pingutustest hoolimata küllalt mõjule.

1938. a. II poolel lavastati A. Strindberg'i „Talupoegade kuningas" („Eerik XIV"), S. Kiedrzynski „Õnn algab homme", A. Jakobsoni „Purunenud vaas", Linnankoski-Välisalmi „Laul tulipunasest lillest", „Noorsooteatris" P. Toomendi „Lamburneid" ja J. Kallaku „Soovisõrmus", „Nukuteatris" G. Helbemäe „Väikesed rändurid".

Uute jõududena asusid „E. Draamateatris" tööle L. Reiman (esinedes ka „Estonias") ja E. Korjus. — Uueks dramaturgiks kutsuti J. Sütiste.

„T ö ö l i s t e a t e r" lavastas 1937/38. hooajal 14 (13) uut tükki, neist paar õpperühma poolt. Etenduste arv tõusis suuresti: 333-le eelmise aasta 274 vastu. Suhteliselt veelgi enam tõusis vaatajate arv: 95 220-lt 125 151-le. Seega on „Töölisteater" kaugelt ületanud Tallinna teise teatri „Estonia" draamapubliku, samuti „E. Draamateatri" ülemaalise draamarahva. Teatri tegevuse tõus avaldus veelgi tugevamalt omatulude tõusus; neid oli aasta jooksul Kr. 73 584.39 (48 389.12). Toetusi sai teater Kr. 27 493.24 (24 550.—), seega teiste teatritega võrreldes suhteliselt kõige vähem.

Lavastustest olid kunstiliselt mõjukaimad: õnnestunud katsetus „Romeo ja Juliaga", „Inimesed ajujääl", „Raudne kodu".

Publiku poolehoid taas jagunes järgnevalt:

Eesti kroonika 1938, lk. 93